

بوجهی که در کتب معتبره از ایشان در جمیع کتب معتبره و علی بن محمد علی است
اعلی و عطف صفات بر اسم نفی است یا مراد از اسم علم در اوصاف
اسم وصفی و قبل عطف خاص است به عام و نسبت است به این ادب است
که سوال ادخل است در قبولت از توسل به یک اسم یا یک صفت و
ان کتبت الشیخ و تکلفه و ان لا یتکلف النعمی
بالمقام شیخ یعنی با قافیه گفتن تکلف ریخ بر خود نهادن یعنی
سر آمدن از فضا بگو و دیگر معنی سر و دست و غایت بگو و فقر معنی بوی کرات
تعم آواز در مقام تمام جمع کون و آواز اس قول و ان کتبت و در نسخه است
و ان کتبت شیخ در صحیح بخاری مروی است از عمره از ابن عباس رضی الله
عنه و سالی در شدن داعی است از قصد شیخ مقفا گفتن که نسبت
بر خود ریخ بند زیرا که از سبیلان قصد خشوع و اضلاع شیخ یا ندهند کرده است
پس عطف تکلف بر شیخ تغیری است در کلام مقفی و تکلف حاصل
شود که است منتفست و در کلام شیخ یا در نسخه باشد لا باس است بیک
حسن است کقول علیه السلام اللهم انی اعوذ بک من علم لا ینفع و قلب
لا یحس و ذمای لا ینفع و نفس لا یتبع نذی باری شیخ عبد الوارث را
گفتند است من الشیخ یوزو و المینع و المینع فقال جعلت عما یحس
و در فواصل قرانی نیز اشعاری است با کتبه مراعات شیخ که تکلف باشد
متحس است و چون در ادب دیگر از ابن عباس است بر مصنف و در
لازم بود که پیش از در بخاری علامت موقوف مرقوم شیخ و قوله و ان لا
ای در حدیث موقوف است لیکن معلوم نمیشود موقوف بودن آن بر کلام

عبارت

صحا ب است و در کلام کتاب معتبره در کتب معتبره از ایشان در جمیع کتب معتبره
نا کردن داعی بلند خواندن دعا را یا از برای یک برای آنکه این تکلف
مکروه است و اگر هر چه موصوف رسد از زمان حرام است و در اصل است بکتاب
اول و ثانی الحرام **متن** و ان یتوسل الی الله تعالی یا فی شیء
عبارت و الصالحین من عباده شیخ یعنی در صحیح بخاری مروی است
از حدیث ابن رضی الله عنه و در سنه بکتاب و صحیح مستدرک حاکم حضرت
عمر رضی الله عنه توسل ای توسل شدن و تقوی چنین داعی است در
قبول دعا یا بنیاب علیهم السلام که ایم است از رسول و اخص است از اصفا
مصنف رحمه الله گفته است این توسل از جمله مذوات است در صحیح
بخاری است در استسفا حدیث حضرت عمر رضی الله عنه گفته اللهم انی
توسل الیک بنبی صلی الله علیه و سلم فسیفینا انما توسل الیک
بقوم نبینا فاستغفیر فیسقون و این حدیث بخاری صحیح موقوف است پس
بر مصنف رحمه الله لازم بود که موشش از در بخاری مرقوم می نمود و در
صحیح بخاری مروی است از ابن رضی الله عنه توسل شدن داعی در حدیث
و دعا صلی بن از جنود می خدای تعالی علی التوهم لرحمته صا که سولی انبیا
باشند از صدیقان و علما و شمه و او دنیا و کویام و در نوبادای حق الله
و حق العباد بر وجه حال **متن** و یحفظ الصلوات و لا اعسر است
یا الذی قیب یعنی در اصول شیخ مروی است از ابوبکر شعری رحمه الله
عنه فروداشتن داعی است در دعا او از زرافانه تعالی تعلم الله و اخص
از جمله ادب است بر بکتاب قال الربیع ان دعواتکم انصرغوا و خضبت یا

عبارت